

boljšiga zapustili, kakor okrogli denar, ki rad spodleti, dovelj zlahkniga drevja, ki gotovo bogastvo rodi. — Zdej tukajšnji kmetovavci sadja prodajajo vsako rodovitno léto okoli 200 goldinarjev, nekteri še čez; za domačo rabo si ga pa tudi dovelj prihranijo. Zato so Kolovraški kmetovavci tudi sploh bogati ljudje. — Pretečeno jesen, ko je lepiga sadja toliko po vsih vertih ležalo, pride nek kmetovavec h gospod-fajmoštru, de naj pridejo z vozom po hruške in jabelka, in ko ga vprašajo, koliko bo imeti hotel za to sadje, odgovori blagi kmet: Eno s. mašo bojo brali za moje sprednike, ki so mi toliko drevja nasadili. — Marsikrat, ko k bolnikom grém in z žalostjo vertno drevje nikoli obrezano, z debelim maham obrašeno, z gosencnimi zalegami opletano ogledujem, in nikjer nič mladiga drevja ne vidim, vprašam kmete: ali bojo tudi vas vaši mlajši kdaj v grobu blagoslovili? i. t. d. — O de bi kmetovavcem povsod ljube Novice vender v serce segle, ki sadjorejo, to še ne dovelj spoznano bogastvo, toliko priporočujejo! Ali kaj — tukajšnji kmetovavci brati ne umejo. Bog blagoslovi naše terdno zaupanje, de bo naša šolska mladost o veliki nōči že lepo brati, in Novice prebirati začela! Potem bom precej, ljube Novice! z 6. tečajem šolarčke sam oskerbel, de vas bojo poznali, in z veseljem prebirali. Tako vam bo drugo léto marsikter šolar te fare gotovo sam roko podal.

A. J.

Vesel dan v Javorji na Dolenskim.

Predposlednjo pustno nedeljo (27. svečana) je v Javorji na Dolenskim med Šent-Vidom in Šmartnam Miklavž Lamberger po domače Dulhar iz Cerovca, spomin 52. léta svojiga zakona z Mico Gregorčičevo (s svojo tretjo ženo) práv praznično obhajal. Ganljivo je bilo viditi blizo 90 lét stariga moža s svojo 80 lét staro ženico pri prvi mašiv. obhajilo še enkrat v cerkvi prejeti, kér popred že 2 léti ni mogel v cerkev priti, — ob desetih pa, ko so gosp. Artel, kaplan iz Šent-Vida službo Božjo imeli, sta starčka 52letni spomin svojiga zakona slovesno obhajala v sredi imenitnih svatov, namreč gosp. J. Deva, c. k. kantonskiga sodnika, in njegove gospé, — gosp. Fr. Ivanca, grunt-niga gospoda, in njegove gospé, in pa Wagenspergovih gospodičin iz bližnje grajšine. Gosp. Ivanc, ki so že poprej velik dobrotnik Dulharju bili in ki so tudi to veselico sprožili, so bili hišni oče starša, njih gospá pa hišna mati. Práv židane volje smo bili! — Dulhar živi s svojo ženo v revnim stanu, in solzé hvaležnosti sim ga vidil prelivati za prejete dobrôte, ktere so mu tudi oskerbniki revnih v stari Šent-Vidški fari pretečeno léto delili, kér Javorje nima ne nar manjšiga prihodka za reveže. — De bi pač stare fare povsod na novo napravljene lokalije se tudi v tem milostljivo ozirale! De bi se še kak dobrotnik najdel, kakor je bil rajni kupec Dežman, ki je obilno milošnje po deželi razdelil!

A. R.

Drugo gostovanje s konjskim mesom v Ljubljani.

Pustni pondelj zvečer je bila v neki gostivnici v Ljubljani druga pojedina konjskiga mesa, h kateri smo bili tudi mi povabljeni. Lep kosic mesa je bil, ki smo ga zopet iz Šosperka dobili po 5 kraje. funt z vožnino vred. Pred našimi očmi je na mizi gostivnice nek gospod, mojster kuharske umetnosti, meso na drobne kosce zrezal in ga dobro osolil. Potem je podkuril z vinskim cvetam pod plehasto pokrito posodo, v kateri je po primeri mesa prvič špěha razstopil, v špěhu je čebulo zaruménil, in potem s turškim pōpram vred meso v posodo djal in jo s pokrovom pokril. Ni četertinka ure minula, in

že se je začelo v posodi meso čmariti, de je bilo vese-lje slišati. Zdej je naš mojster pokrov odkril in meso še enkrat dobro pomešal, ktero je bilo čez pol ure go-tovo. Obilno dobriga soka se je iz mesa izceverlo, kterimu je zvrétega (zarostaniga) krompirja pridjal in potem z mesam vred v skledi zbranim gostam na mizo postavil. Sto goldinarjev stavimo na en krajcar — de ni nihče v stanu takó napravljeniga konjskiga mesa od govejiga (Golasch-Fleisch) razločiti! Tudi v podobni prašól (Rost-braten) smo ga pokusili — in zopet sto goldinarjev stavimo na en krajcar, de tudi tako napravljeniga konjskiga mesa bi ne bil nihče od govejiga razločil. Tako dobro je. — Pri ti priliki smo se pač vživo spom-nili: kolikanj praznih in krivih misel je še na svetu, ktere le samo skušnja razjasni in pregnati zamore! Taka je bila tudi s konjskim mesom, kteriga so ljudje dosihmal zaničevali, brez de bi mogli kaj družiga od-govoriti, kakor: de ga njih očetje niso jedli.

Čujte, čujte, kaj žganje dela!

Mlada ženka se je undan, iz Marburga gradé, žganjice napila, kér ji je, kakor je rekla, vince predrago; — domú pridši vsa omotena obleži ter se več ne pre-budi! Zapustila je možá mladiga in več otročičev — in pred časom je mogla v požrtnosti umreti. — Čujte, čujte, kaj žganje dela!

O. C.

Zahvala.

Visokočastiti, in zlo dobrotljivi Gospod! Práv lepo se Vam zahvalimo vsi, učenci in učenke, de ste nam poslali bukvice s tolikanj lepimi nanki, pa še s podobami ozaljšanih, ki se jim pravi: „Terpinčenje žival.“ Trije in petdeset nas je že dobilo te bukvice, vsm drugim pa so obljubljeni, de bodo le še nekoliko bolje znali brati. Vidili smo ravno undan, kako neusmiljeno je nekdo s teletam delal, ki ga je gnal; zlo se nam je živálica smilila, in precej smo se spomnili, kako se je unima neusmiljenežima nekda vtépalo, ki sta s teleti, ki sta jih peljala, gerdo ravnala, kakor je v Vaših bukvi-cah pisano in zrisano. Za to pa Vam, Ljubljanski dobri Gospod! obljubimo, vsi učenci in učenke, de bomo z živino vselej lepó ravnali, pa tudi druge bomo od ter-pinčenja odvrčevali. Priložnosti bomo k temu dovelj imeli, zakaj nič ne mara, de jih bo več zmed nas voz-načev, kakor so naši očetje, in tū bomo pokazali, de smo se iz Vaših lepih bukvic res kej dobriga naučili. Bog Vas blagoslovi za lepi dar!

Horjulski šolarji. *)

*) Tudi v Horjulu sta napravila lani gosp. fajmošter in gosp. kaplan šolo. Gosp. kaplan so sami učitelj v ti šoli, ktero Horjulska mladost z velikim veseljem obiskuje, zatorej smo ji v dar njene pridnosti poslali bukvice zofer terpinčenje žival. Bog živi take gospode, ki — brez dolgočasnih ovin-kov — po deželi šole napravljajo: Vredništvo.

Današnjimu listu je pridjana 2. pōla „Zlate Vasi.“

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	11. Sušca.		6. Sušca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	22	2	22
1 » » banaške	2	29	2	23
1 » » Turšice.....	1	33	1	48
1 » » Soršice.....	—	—	1	54
1 » » Rēži.....	1	48	1	50
1 » » Ječmena.....	1	36	1	36
1 » » Prosa.....	1	47	1	50
1 » » Ajde.....	1	32	1	28
1 » » Ovsá.....	—	57	—	54